

Bayer Zsolt: A feleslegesek

2014 február 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Elszorult torokkal falja az ember az Ukrajnából érkező híreket. Mert hát Ukrajna mégsem Fekete-Afrika, Ukrajna itt van a szomszédban, Ukrajna mégiscsak Európa – bár ez sem jelent lassan semmit –, Ukrajnában ráadásul magyarok is élnek, még hozzá a legnehezebb sorban.

Falja az ember a híreket, elszörnyedve bámulja a kijevi barikádokról érkező képsorokat. A tüzet, füstöt, lángra kapó embereket, a földön fetrengő meglőtteket, a kifejezéstelen arcú halottakat, ahogy hevernek a sárban, s riadtan, székölve száll a fohász, hogy istenem, ugye nem a semmiért adták életüket...

Falja az ember a híreket, megnéz, meghallgat, elolvass mindent. Így jut el az Index tudósításáig. Mert hát az Index riportert küldött a helyszínre, lássuk akkor, ez érdekes lesz és hiteles.

Végül is az. Érződik a tudósításon a személyesség, és ez elnyomja a szokásos és kötelező liberális kliséket és ostobaságokat. Ez az érzés kitart egészen a riport végéig, ahol a következő olvasható: „Aztán valaki elvett egy trombitát, és lassú dallamot kezdett fújni. Hatásvadász fordulat lenne, ha nem pont így történt volna. Az emberek megálltak, leeresztették a kezüket, mosolyogtak és énekelni kezdtek. »Ez az ukrán himnusz« – súgta Janesz. Emlékeztem a lincselésre, és biztos voltam abban, ha vége lesz ennek az egésznek, a most együtt dolgozó emberek szóba sem állnak majd egymással; tudtam, hogy az ellenállók egy része nem annyira szabadságpárti, mint inkább ultranacionalista és antiszemita; és a himnuszokért sem vagyok annyira oda. Mégis: gombóc gyűlt a torkomba, ahogy láttam, hogy ebben az irracionális, kifacsart helyzetben lényegtelenné válhatnak ezek a dolgok, hogy rövid ideig csak az számítson, hogy együtt tegyünk valamit, egymásért.”

Helyben vagyunk végre. És lássuk be, elég későn jutottunk el ideig. Senki sem tudja pontosan, de majd' kétszáz ember halt meg már, mire leírta valaki végre, hogy az ellenállók „egy része” ultranacionalista és antiszemita. S a részletek igen fontosak ám! „Ultra” – mert hát a nacionalista önmagában kevés, olyan bőven, amit fokozni kell. Továbbá „ultranacionalista és antiszemita”. Nem vagy, hanem ÉS, ugyanis aki nacionalista, az ultra, és aki nacionalista, az antiszemita. Ha bantu, ha eszkimó, ha csiroki, ha ukrán, akkor is. Tehát nem antiorosz, a példának okáért, vagy antilengyel, esetleg antimagyar – ugyan már, ezeknek a fogalmaknak nincs semmi értelmük. Az „anti”

ezzel a népevekkel párosítva nem fedi le a b?n, az eredend? b?n, a legfertelmesebb b?n, a megbocsáthatatlan b?n fogalmát.

Mert az az antiszemita.

Szívesen megkérdezném a kijevei barikádokon hosszú ideje harcolókat err?l. Megkérdezném a torkon l?tt huszonegy éves lányt, az életüket kockáztató orvosokat, ápolókat, egyetemistákat, melósokat, hányszor jutott eszükbe az elmúlt hetekben, hogy ?k bizony a zsidókat utálják. Istenem, hogy bámulnának a nyomorultak... Azután visszabújnának a kockakövek, hevenyészett fedezékek, kukatet?k mögé, és egy pillanatra elgondolkodnának azon, milyen jó egyeseknek, hogy ezzel van idejük és kedvük foglalkozni. Mint amikor a tanító néni kérdezi Móríckát: - Mikor volt a mohácsi vész? – Jaj, tanárn?, mennyire irigylem a problémáit...

Én is ennyire irigylem az Index tudósítójának, Földes Andrásnak a problémáit. Ideje volt, hogy a kijevei pokolban is kiderüljön végre, hogy a végs? cél és az els? elv mégiscsak az antiszemitizmus. Ott is. Hurrá... Aztán szembe áll persze a másik félmondattal is: „a himnuszokért sem vagyok annyira oda”.

Meglep? lett volna, ha nem így van. Hiszen a himnusz tényleg kollektív m?faj. Egy nemzet lelkéb?l szól, nemzetek éneklük örömben, bánatukban, fájaldalmukban, harcaik idején. Igen, a barikádokon. Együtt. Ha kell, összekapaszkodva, sírva, egymás kezét fogva, vállt vállnak vetve; elszántan, bátran, mindenre készen; igen, éppen a himnusz segít legy?zni a páni rémületet, a félelmet, a menekülés kényszerét. Ezért énekelnek dalokat a katonák harcba, frontra menet. Aki még nem látta a Halál ötven óráját, el ne mulassza! És nézze meg többször azt a fantasztikus részt, amikor a fiatal harcokcsizó tisztek eléneklük Hessler ezredesnek a Panzerlied-t. Abban bizony benne van minden. Hogy mit jelent az együtt éneklés csodája, és mi az a harci szellem.

Ezért magától értet?d?, hogy miért nem szereti az Index tudósítója a „hymuszokat”. Egyiket sem. Nyilván a magyart sem. Így aztán ha egyszer a Hymuszt énekelve kellene el?zni a félelmet a barikádokon vagy az országhatáron, pontosan tudhatjuk, hogy az Index tudósítója nem lenne velünk.

Elmenne inkább egy jó koncertre. Valahová messzire. Ez az ? feleslegessége. És nem ám olyan Oblomov-féle feleslegesség ez. Sokkal mélyebb és pusztítóbb annál. Mert egy egész ideológia áll mögötte.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

NYOTAR MENEDZS
KÖNYVTERVÉZÉS

The advertisement features a red background with a black fist icon on the left. It displays a book cover titled 'A feleslegesek' and two audio CDs. The text highlights the collection's historical significance and its presentation in a 1919 issue.

Ajánló